

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 28. Testimonium Jacobi Vitriaci, Fratribus Minoribus favens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

Sæcul. XIII. *tristis peccatis meis tribuatur. Si mi-*
A.C. 1219. *tem Deus me salvum præstiterit, Jesum*
Christum verum Deum & omnium homi-
num Redemptorem agnoscetis. Ad hæc
 Soldanus timere se dixit, si hæc pacha
 reciperet, ne suorum animos ad sedicio-
 nem commoveret. Sed Francisco dona
 Regia obtulit, quæ ille velut lutum ter-
 ræ contempsit. Crevit vero exinde san-
 cti Viri apud Soldanum reverentia. Tan-
 dem metuens, ne suorum non nulli
 S. Francisci sermonibus victi ad Christia-
 norum castra transirent, valedixit hic
 verbis: *Ora pro me, ut mihi Deus Reli-*
gionem sibi magis gratam suggerat.

§. XXVIII.

Testimonium Jacobi Vitriaci Fratris
Minoribus favens.

c. 32. **H**anc de S. Francisco coram Meledino
 narrationem partim ex S. Bonaventura
 in vita S. Francisci, partim ex Jaco-
 bo Vitriaco tunc temporis Episcopo A-
 criensi, & obsidioni Pelusii urbis præ-
 sente, accepi. Is Elogium Fratrum Mi-
 norum in Historia sua rerum Occiden-
 talium concinnat in hunc ferme modum:
Fratres Minores paupertatem & hu-
militatem primitivæ Ecclesiæ reducere
omnibus viribus conantur, cum non so-
lum præcepta, sed etiam consilia Evan-
gelica

gelica implent. *Papa, confirmata eorum* Sæcul. XIII.
Regula, ipsis auctoritatem ubique prædi- A. C. 1219.
candi, si accedat Prælatorum consensus,
concessit. Bini mittuntur, nec saccum,
nec panem, nec pecuniam, nec calceos ge-
stitant, nihil enim eis licet possidere. Non
habent Monasteria, nec Ecclesias, nec do-
mos, nec agros, nec pecora. Non utun-
tur amictu pelliceo, nec lineo, sed tuni-
cis laneis, cui adbæret cucullus, sine pal-
liolo vel toga, aliove vestitu. Cum ad
prandium invitantur, comedunt, quod
ponitur. Cum eis datur elemosyna,
nihil in alterum diem servant. Semel
hisve in anno ad Capitulum suum Gene-
rale celebrandum congregantur, quo so-
luto, Præpositus Fratres binos vel plures
in diversas provincias remittit.

Prædicatione, & multo magis suo ex-
emplo mundi contemptum docent non modo
de plebe homines, sed etiam viros No-
biles, qui relictis urbibus, fundis, cete-
risque bonis, habitum Fratrum Minorum,
scilicet vilem tunicam & pro cingulo
funem, arripiunt. Brevi temporis spa-
tio in immensum auctus est eorum nu-
merus; quippe nulla jam est in Orbe
Christiano provincia, in quam Fratres
non pervenerint. Omnes ad se accedentes
suscipiunt, iis solum exclusis, qui ma-
trimonio ligati sunt, aut alteri cuiquam
Ordini adscripti. Eo autem facilius Ty-
rones

Sæcul. XIII.
A.C. 1219.

rones suos admittunt, quod omnem curam illarum rerum, quæ ad sustentandum corpus pertinent, soli divinæ Providentiæ committant. Hinc se felices illi aestimant, a quibus hospitium vel eleemosynam Fratres accipere dignantur.

Saraceni quoque, Fratrum humilitatem & sanctitatem admirantes, lubenti animo Evangelium prædicaturos in domos suas recipiunt. Vidimus Auctorem hujus Ordinis, ac Præpositum Generalem, Virum simplicem & literarum vadem, Deo & hominibus carum, nominatim Fratrem Franciscum, usque adeo Spiritu inflammatum, ut, postquam ad castra Christianorum, Perusium obsidione cingentium, pervenisset, ad exercitum Soldani quoque se conferre non exhorruerit. Tam hic Scriptor reliqua, quæ paulo ante retuli, subjungit, & sic prosequitur: Omnes Saraceni Fratres Minores de Jesu Christo ejusque Doctrina differenter benevolo animo audiunt, usque dum Mahometem insectantur eique mendacia & Infidelitatem exprobrant; tunc enim eos verberibus afficiunt, ex urbibus suis expellunt, ac etiam occidevent, nisi Deus famulos suos custodiret. Talis est Fratrum Minorum Ordo, ad cujus perfectionem infirmi eniti non possunt, ne, tempestatibus hujus mundi expositi, fluctibus bauriantur. Hucusque Jacobus Vitri-

cus, defancto Sancto Francisco haud plus quam annis octodecim superstes. Sæcul. XIII.
A.C. 1219.

§. XXIX.

Cruce signati Pelusium in potestatem redigunt.

Necdum Christiani post tantum temporis in obsidione difficili consumti, Pelusio potiundi spem abjecerant, & Soldanus *Melic - Camel* eos saepe aggressus expertusque, quod sibi ad eos depellendos satis virium non esset, pacis conditiones obtulit. Promisit redditurum se veram Crucem, urbem Hierosolymam cum omnibus circumjacentibus agris, omnes Christianos captivos, & pecuniam necessariam ad restaurandos Hierosolymæ urbis muros, quos frater suus *Coradinus*, seu *Melic - el - Moaddam*, Damasci Soldanus, eodem anno millesimo ducentesimo decimo nono, destruxerat. Præterea restituere volebat arcem *Turonensem*, haud procul Tyro urbe positam & complura alia munimenta, sed eo pacto, ut *Caracam* sibi & *Montem regium* servaret. Multis Cruce signatorum rationi consentanea & æquitati videbantur, quæ petebat, sed neutquam probabantur illis, quibus Infidelium fallacia magis perspecta erat, scilicet *Templariis*, *Hospitalariis*, *Equitibus Teutonicis*, *Legato*

Epist. Jac. de V. ap. Bongars. p. 1146.

Jac. Vitr. hist. oric. lib. 3. p. 1137.

Hist. Ecclesiast. Tom. XIX.